

SNY A REALITA

Teď je to pátý rok, co dělám cihly. Vážně už chci dělat něco jiného!

Předák si pořád stěžuje. Táta nám pak vynadá, že prý musíme pracovat pořádně.

My děti dřeme jako mezci, ale předák není nikdy spokojený.

Předák k dětem: „Nejste tady, abyste si hrály. Máte tu pracovat!“

Koukni se na jiné děti. Mají tužky, knížky, a já mám lopatu.

Mám po krk toho být dříč, ale dělám, co můžu.

Kdysi jsme měli vlastní dům. Rozbombardovali ho, než jsem se narodil.

Ve svých snech jsem vždycky daleko od cihelny. Máme vlastní dům a já chodím s ostatními dětmi do školy.

Až vyrostu, otevřu si vlastní restauraci.

Když moji zákazníci nebudou mít peníze, dám jim jídlo zadarmo.

----- ✂
Teď jsem svobodný, nemůžete na mě a v cihelně mě již neuvidíte.

----- ✂
Když nebudete pořádně makat, nenechám vás tady bydlet.

----- ✂
Když je nejvíc práce, otec se vždycky vypaří.

----- ✂
Já jsem tu strávil dětství. Proč nemohu chodit do školy?

----- ✂
**Otec: „Na vzdělání zapomeň. To, co tě nejspíše v životě čeká, je
dělání cihel.“**

----- ✂
Je to tu jako jedno velké vězení.

----- ✂
Zatracené cihly, jednou to bude můj konec.

----- ✂
Dá-li bůh, budeme mít takový dům a potom sbohem, cihelno.

----- ✂
**Pojďte si sbalit své uzlíky. Předák ať jde k čertu. Vykašleme se
na cihelnu. Pojďte do školy!**

----- ✂
**Mám pro ostatní děti jednu radu. Najděte si práci. Pracovat se
musí, ale jen na půl úvazku, ať máte čas chodit do školy.**





